Р Е Ш Е Н И Е
№ 45732

гр. София, 19.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 42 състав,** в публично заседание на 29.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **4472** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.121 и чл.124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Д. С. С. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.В., срещу Заповед № ОСОС-023/17.03.2026 г. на Изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните при Министерството на земеделието и храните, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя от длъжността Директор на Н. при БАБХ, с ранг II младши.

В жалбата са наведени доводи за нарушение на административно-производствените правила. Подателят й твърди, че на 16.03.2026 г. в следобедните часове в кабинета му се е явила служителка от дирекция "Човешки ресурси, обучение и квалификация" и го е уведомила, че е изготвена заповед за неговото преназначаване, но същият е казал, че му е необходимо време, в което да помисли. В резултат на жалбоподателя му прилошало и се е наложило да посети лекар, където след извършен преглед е бил хоспитализиран за период от четири дни и му е предоставен допълнителен болничен лист за десет дни, който е представен на 20.03.2026 г. във ведомството. Продължава, че на 23.03.2026 г. докато е разглеждал новини, е видял, че на страницата на БАБХ към същата дата, за за и.ф. директор на НДНВМИ е посочен проф. д-р Х. Д., а след проведен разговор с негов колега е разбрал, че служебното му правоотношение е прекратено и на негово място е назначен друг служител. Настоява, че обжалваният акт не му е връчен, както и че е лишен от конституционно скрепеното право на труд поради назначаването на друго лице на длъжността Директор на Национален диагностичен научноизследователски ветеринаромедицински институт. От Съда се иска да отмени заповедта. В с.з. жалбоподателят се представлява от адв.В., която моли

за отмяна на обжалваната заповед като незаконосъобразна. Претендира разноски и адвокатско възнаграждение по представен списък. Излага подробни мотиви в писмени бележки, в които посочва, че органът не е взел предвид качествата, показани от жалбоподателя по време на работа и не е прекратил служебното му правоотношение в рамките на закона и в изпълнение на неговата цел, а преследвайки други цели при превратно упражняване на своята власт.
Ответникът - Изпълнителният директор на БАБХ, се представлява от юк.Б., който моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Обжалваната заповед намира за законосъобразна, издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът установи следното от фактическа страна:
Със Заповед № 004-028/10.03.2025 г. на Изпълнителния директор на БАБХ жалбоподателят е назначен за пръв път на държавна служба като младши експерт на основание чл.15, ал.1 във вр.с чл.12 ЗДСл в НРЛ "ТСЕ" в Н. при БАБХ, считано от 11.03.2026 г. На следващия ден е издадена заповед № ОСПД-079/11.03.2025 г от Изпълнителния директор на БАБХ, с която е наредил Д. С. С. да изпълнява функциите на Директор на НДНИМВИ до завръщане на титуляра, считано от 11.03.2025 г.
След подадено заявление от жалбоподателя е издадена Заповед № ЦОЦ-40/15.03.2025 г. на Изпълнителния директор на БАБХ, с което на Д. С. С. е възложено да изпълнява функциите на Директор на Н., считано от 21.03.2025 г., за срок до назначаването на служител на незаетата длъжност или след едностранно изявление на страните, но не за повече от шест месеца.
Проведен е конкурс за длъжността директор на Н. при БАБХ, въз основа на който служебното правоотношение на Д. С. С. като младши експерт е прекратено със Заповед № ОСОС-027/30.04.2025 г., считано от 02.04.2025 г. Същият е назначен със заповед № ОСН-049/30.04.2025 г., считано от 02.05.2025 г., като директор на Н. при БАБХ на основание чл.9, чл.10д, ал.4 във вр.с чл. 12 от ЗДСл.
На 16.03.2026 г. в следствие на разговора със служителка от "Човешки ресурси, обучение и квалификация" жалбоподателят е посетил МБАЛ "К. К.", от която е издадена епикриза за болничен престой (л.63). Предоставен е и допълнителен болничен лист за периода 16.03.2026 г.-29.03.2026 г. за диагноза припадък и колапс. (л.62)
На основание чл.12, ал.1 ЗДСл, чл.5, ал.1, т.2 и т.10 във вр.с ал.2, т.1 от Устройствения правилник на БАБХ, с оспорената Заповед № ОСОС-023/17.03.2026 г. на Изпълнителния директор на БАБХ е прекратено служебното правоотношение на Д. С. С. като Директор на Н.. Определено е обезщетение на основание чл.61, ал.1 ЗДСл за неизползван платен годишен отпуск в размер на 10 дни. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 09.04.2026 г. чрез ЧСИ Г. И. с писмо изх.№ 45273/08.04.2026 г.
За изпълняващ функциите Директор на Н. със Заповед № ОСПД-088/17.03.2026 г. на Изпълнителния директор на БАБХ е назначен Х. Й. Д. – гл.експерт В НРЛ "Инфлуенца А и Нюкясълска болест по птици", ИЛ "Екзотични и особено опасни инфекции" в Н.. Същият е назначен за пръв път в Н. на същата дата.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:
Жалбата е депозирана преди започване на преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, а именно преди оспореният акт да е връчен на жалбоподателя. Същата е подадена от надлежно лице, срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е процесуално допустима.
Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му по закон

правомощия по чл.108, ал.1 ЗДСл. В хипотезата на чл.12, ал.1 ЗДСл служебното правоотношение може да бъде прекратено без предизвестие от органа по назначаването, какъвто за жалбоподателя се явява Изпълнителният директор на БАБАх. Съгласно чл.5, ал.1, т.10 от Устройствения правилник на БАБХ изпълнителният директор назначава държавните служители, изменя и прекратява служебните правоотношения с тях. Заповедта е издадена и в съответствие с изискванията за форма и съдържание, регламентирани в чл.108, ал.1, изр.първо ЗДСл.
Съдът намира, че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, няма противоречие с материалноправните разпоредби и обжалваният акт е съобразен с целта на закона,
По силата на чл.12 ЗДСл органът по назначаването може да упражни правомощията си да прекрати служебното правоотношение при кумулативното наличие на две условия: държавният служител да е назначен за първи път на държавна служба и да не е изтекла една година от датата на встъпването на държавния служител в длъжност. Разпоредбата създава правната възможност на органа по назначаването да прекрати служебното правоотношение въз основа на своя преценка за съответствието между показаните при изпълнението на държавната служба качества на държавния служител и установените изисквания за нейното изпълнение.
В този смисъл предмет на съдебен контрол е наличието или липсата на двете предпоставки.
Във връзка с първата предпоставка – не е спорно по делото, че жалбоподателят е назначен за първи път на държавна служба на основание чл.12 ЗДСл със Заповед № ОСОС-027/30.04.2025 г. на Изпълнителния директор на БАБХ считано от 02.05.2025 г., тъй като с назначаването му на ново като Директор на Н. е започнал да тече нов срок за изпитване.
Във връзка с втората предпоставка – дали едногодишният срок е изтекъл към датата на връчване на заповедта, Съдът намира следното:
Срокът за изпитване в продължение на една година е императивно установен. Той не може да бъде изменян или прекратяван едностранно от органа по назначаване или по съгласие на страните по служебното правоотношение. Жалбоподателят е постъпил за първи път на държавна служба, считано от 11.03.2026 г. на длъжност младши експерт в НРЛ "ТСЕ" в Н. при БАБХ. Възложено му е да изпълнява функциите на Директор на Н. на същата дата, след назначаването му като младши експерт. Служебното му правоотношение е било прекратено след проведен конкурс за директор на Н., на 30.04.2025 г., считано от 02.05.2025 г., със Заповед № ОСОС-027/30.04.2025 г. След спечелен конкурс, тъй като той не е бил преназначен, на 30.04.2025 г. е издадена нова Заповед № ОСН-049/30.04.2025 г., с която служителят е назначен за Директор на Н. при БАБХ на основание чл.9, чл.10д, ал.4 във вр.с чл.12 ЗДСл считано от 02.05.2025 г. Именно спрямо датата 02.05.2025 г. следва да се преценява едногодишния срок по чл.12 ЗДСл, тъй като съгласно ал.2 ако в срока по ал.1 служебното правоотношение бъде прекратено, при последващо постъпване на държавна служба започва да тече нов срок за изпитване.
Съгласно чл.12, ал.3 ЗДСл, срокът за изпитване не тече през времето, през което държавният служител е бил в законоустановен отпуск, като законът не поставя ограничения или изисквания относно вида на ползвания отпуск - платен, неплатен, по болест или друг вид отпуск. Видно от представената справка за използван платен годишен отпуск и отпуск за временна неработоспособност се установява, че жалбоподателят е ползвал платен годишен отпуск в размер на 16 календарни дни и отпуск за временна неработоспособност в размер на 1 календарен ден. Посоченото означава, че едногодишният срок не изтича 365 дни след назначаването на жалбоподателя, а към този срок трябва да се добавят и 17 календарни дни отпуск. В този смисъл, считано от датата на встъпване на жалбоподателя на посочената длъжност - от 02.05.2025г., едногодишният срок по чл.12 ЗДСл изтича не на 02.05.2026г., а с добавяне на 17 календарни дни

ползван отпуск срокът по чл.12 ЗДСл е до 19.05.2026 г.
Оспорената заповед е издадена на 17.03.2026 г., като в нея е посочено, че служебното правоотношение се счита прекратено от 17.03.2026, т.е. в рамките на едногодишния срок, считано от 02.05.2026 г., като се отчита обстоятелството, че срокът е бил спрял през времето, през което държавният служител е бил в законоустановен отпуск (общо 17 дни). В този смисъл е налице е и втората предпоставка по чл.12, ал.1 ЗДСл.
Жалбоподателят е изрично уведомен със заповедта за неговото назначаване за изпитателния срок по чл.12, ал.1 ЗДСл и за неблагоприятните за него последици, които могат да настъпят преди изтичане на изпитателния срок.
И. срок по чл.12, ал.1 ЗДСл дава възможност на органа по назначаването да провери новопостъпилия служител за наличието на необходимите професионални качества в съответствие с характера и изискванията на заеманата длъжност, като в срока за изпитване едностранно и без предизвестие да прекрати служебното правоотношение. Тази преценка на органа е по целесъобразност, съответно извършва се в условията на оперативна самостоятелност и не подлежи на съдебен контрол, което обосновава и липсата на изискване за изрично мотивиране. По този начин органът по назначаването осигурява най-ефективното функциониране на ръководената от него администрация. Поради това е неоснователно оплакването на касатора, че заповедта не е съобразена с целта на закона. От събраните по делото доказателства не може да се направи обоснован извод за упражняване на предоставеното на органа по назначението правомощие в противоречие с целта на закона или при превратно упражняване на власт. Не е нарушен и принципът на съразмерност, тъй като в хипотезата на чл.12, ал.1 ЗДСл органът по назначението има правото да прекрати служебното правоотношението без задължението да посочи конкретно основание за това решение. Следователно, по законова презумпция органът по назначаването действа добросъвестно и избраната от него възможност е най-благоприятна за държавата и обществото, в съответствие с принципа за съразмерност по чл.6 АПК. Възприемане на обратното би означавало упражняването на това право винаги да е несъразмерно. (Решение № 11420 от 22.11.2023 г. на ВАС по адм.дело № 1911/2023 г.).
Съгласно чл.124, ал.2 ЗДСл обжалването на актовете не спира тяхното изпълнение, поради което Съдът намира, че това не води до нарушаване на конституционно скрепеното право на труд поради назначаването на друго лице на длъжността Директор на Национален диагностичен научноизследователски ветеринаромедицински институт.
Законодателството относно държавните служители не предвижда забрана за прекратяване на служебното правоотношение по време на ползване на отпуск поради временна неработоспособност в рамките на изпитателния срок. Закрила по време на болничен съществува в Кодекса на труда, но тя не се прилага спрямо държавните служители при прекратяване по чл.12 ЗДСл.
Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е липсата или наличието на двете предпоставки – назначението на държавна служба да е първо и прекратяването да е в рамките на едногодишния срок от датата на встъпване в длъжност и доколкото те са налице, прекратяването на служебното правоотношение по чл.12, ал.1 ЗДСл е законосъобразно.
С оглед на всичко гореизложено Съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразен административен акт. Жалбата е неоснователна е следва да бъде отхвърлена.
Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд-София град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С. С. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], срещу Заповед № ОСОС-023/17.03.2026 г. на Изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните при Министерството на земеделието и храните, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя от длъжността Директор на Н. при БАБХ, с ранг II младши.
Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.